

[Prima Pagină](#) > ... > [Bani/Creanțe Pecuniare](#) > [Punerea Sub Sechestru a Bunurilor Pe Durata Unei Anchete În Țările UE](#) > Estonia

Punerea sub sechestru a bunurilor pe durata unei anchete în țările UE

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Care sunt diferitele tipuri de măsuri?

Măsurile asigurătorii în cazul unei acțiuni sunt:

1. constituirea unei ipoteci judiciare asupra bunurilor imobiliare, navelor sau aeronavelor care aparțin pârâtului;
2. punerea sechestrului pe proprietatea aflată în posesia pârâtului sau a altei persoane și, în baza acestuia, consemnarea în cartea funciară sau înregistrarea unei mențiuni într-un alt registru de proprietate, a unei interdicții prin care să se pună în lumină interdicția de a dispune de proprietate;
3. interdicția impusă pârâtului de a executa anumite tranzacții sau acte, inclusiv prin impunerea unui ordin de interdicție;
4. interdicția impusă altor persoane de a transfera proprietăți pârâtului sau de a executa alte obligații cu privire la pârât, care pot să includă și obligația de a transfera o proprietate către un executor judecătoresc sau de a plăti sume bănești într-un cont bancar prevăzut în acest scop;
5. obligația impusă pârâtului de a depune un obiect la executorul judecătoresc;
6. suspendarea procedurii de executare silită, autorizarea continuării procedurii de executare silită numai în schimbul unei garanții sau revocarea acțiunii de executare silită dacă instrumentul de executare a fost contestat printr-o acțiune ce a fost introdusă sau dacă un terț a depus o cerere de eliberare a proprietății de sub sechestru sau de declarare a execuției silită obligatorii ca inadmisibilă, din alte motive;
7. interdicția impusă pârâtului de a-și părăsi locul de reședință, luarea în custodie a pârâtului și reținerea sa;
8. obligația impusă pârâtului și, în primul rând, asigurătorului, de a efectua plăți care să acopere suma minima susceptibilă a fi datorată în cursul unei proceduri judiciare având ca obiect prejudicierea proprietății sau un contract de asigurare;
9. obligația impusă pârâtului de a înceta să aplice o condiție standard neechitabilă sau obligația impusă persoanei care recomandă aplicarea acestei condiții de a înceta să recomande sau de a retrage recomandarea privind aplicarea condiției respective, printr-o cerere de încetare a aplicării unei condiții standard neechitabile sau de încetare sau retragere a recomandării privind aplicarea unei condiții de către persoana care recomandă aplicarea acelei condiții;
10. orice altă măsură considerată necesară de către instanță.

Pentru a garanta o acțiune bazată pe încălcarea drepturilor de autor, a drepturilor conexe sau a drepturilor de proprietate industrială, instanța poate, printre altele, să sechestreze bunuri în cauzele în care există suspiciuni că drepturile de proprietate intelectuală s-ar putea să fi fost încălcate, sau să impună o obligație de predare a respectivelor bunuri, în scopul împiedicării comercializării sau distribuirii lor pe piață. Dacă se solicită punerea sub sechestru a contului bancar al pârâtului sau a altor active pentru a garanta o acțiune bazată pe încălcarea drepturilor de autor, a drepturilor conexe sau a drepturilor de proprietate industrială în scopuri comerciale, instanța poate să impună o obligație de predare a documentelor comerciale, financiare sau bancare, sau poate să permită verificarea acestora.

Pentru a garanta o acțiune bazată pe dobândirea, utilizarea și divulgarea ilegală a unor secrete comerciale, instanța poate, printre alte măsuri, să sechestreze bunurile în cazul cărora există suspiciuni că conceperea, caracteristicile, funcționarea, producția sau comercializarea acestora se bazează într-o măsură semnificativă pe secrete comerciale dobândite, utilizate sau divulgate în mod ilegal sau poate să impună o obligație de predare a respectivelor bunuri, în scopul împiedicării comercializării sau distribuirii lor pe piață.

Într-o cauză în materie matrimonială sau legată de problema întreținerii sau de o altă problemă familială, instanța poate să reglementeze următoarele aspecte, în legătură cu durata procedurii judiciare:

1. drepturile părintești în legătură cu un copil comun;
2. contactele dintre un părinte și copilul său;
3. predarea copilului către celălalt părinte;
4. respectarea obligațiilor de întreținere care derivă de drept și, printre alte măsuri, obligarea pârâtului de a furniza sprijin financiar sau de a oferi garanții, pe parcursul procedurii judiciare;
5. utilizarea oricăror articole din gospodăria comună și folosința locuinței comune a soților;
6. predarea sau utilizarea oricăror articole destinate uzului personal de către un soț sau copil;
7. alte aspecte referitoare la căsătorie sau familie care trebuie soluționate rapid, din cauza circumstanțelor.

2 Care sunt condițiile în care se pot dispune asemenea măsuri?

2.1 Procedura

Cererile de măsuri asigurătorii într-o acțiune legală sunt judecate de instanță cel târziu în ziua lucrătoare următoare datei de depunere a cererii. În cazul în care instanța dorește să audieze mai întâi pârâtul, ea poate să se pronunțe cu privire la cererea de măsuri asigurătorii în cauza dată și la o dată ulterioară.

Pârâtul și celelalte părți implicate în procedura judiciară nu sunt informați cu privire la examinarea cererii de instituire de măsuri asigurătorii în cauza respectivă. Instanța poate să audieze mai întâi pârâtul, dacă acest lucru este rezonabil și, mai ales, dacă în cerere se solicită măsuri provizorii de soluționare a litigiului privind o relație juridică.

Instanța poate dispune luarea unor măsuri asigurătorii într-o cauză și pe baza unei cereri prezentate înainte de introducerea acțiunii. În cerere trebuie să se precizeze motivele pentru care acțiunea nu este introdusă imediat. Cererea trebuie să fie depusă la instanța adecvată, în conformitate cu prevederile privind competența judiciară. În cazul în care instanța dispune luarea unor măsuri asigurătorii înainte ca acțiunea să fie introdusă, instanța va stabili un interval de timp în cursul căruia reclamantul trebuie să introducă acțiunea. Acest interval de timp nu poate fi mai mare de o lună. Dacă acțiunea nu este introdusă la timp, instanța va anula măsurile asigurătorii aferente acțiunii.

Dacă este necesar, o instanță poate să impună o măsură asigurătorie în legătură cu o acțiune dacă proprietatea în cauză se află în raza teritorială a competenței sale judiciare, chiar dacă acțiunea s-a introdus sau ar fi trebuit să fie introdusă la o altă instanță din Estonia, o instanță din străinătate sau o comisie de arbitraj. Cu privire la proprietatea care a fost înregistrată într-un registru public, o măsură asigurătorie legată de o acțiune se poate aplica și de către instanța care are competență judiciară asupra locului în care este situat registrul, iar în cazul unei nave, de către instanța care are competență judiciară asupra locului portului de origine a navei.

Instanța poate condiționa măsurile asigurătorii sau continuarea acestora de punerea la dispoziție a garanției în scopul compensării oricăror daune posibile cauzate părții adverse și unui terț.

Instanța dispune măsuri asigurătorii în cazul unei acțiuni care implică o creanță financiară numai în cazul în care valoarea garanției constituite reprezintă cel puțin 5 % din valoarea creanței, garanția neputând fi mai mică de 32 EUR și nici mai mare de 32 000 EUR. Dacă se solicită luarea în custodie publică sau interdicția impusă pârâtului de a părăsi locul de reședință în vederea garantării acțiunii, valoarea garanției constituite nu va fi mai mică de 3 200 EUR și nici mai mare de 32 000 EUR.

Chiar dacă au fost îndeplinite cerințele preliminare privind solicitarea unei garanții, instanța poate totuși să nu solicite constituirea unei garanții pentru suma integrală a creanței sau pentru o parte a acesteia, sau poate să dispună rambursarea acesteia în rate, dacă, din motive economice sau de altă natură, nu este rezonabil să se presupună că reclamantul poate să furnizeze suma integrală a garanției și negarantarea acțiunii poate avea

consecințe grave pentru reclamant, sau dacă, din orice alt motiv, solicitarea garanției ar fi inechitabilă față de reclamant.

2.2 Principalele condiții

La solicitarea reclamantului, instanța poate dispune luarea unor măsuri asigurătorii dacă există motive de a crede că neprocedând astfel, executarea unei hotărâri judecătorești ar fi dificilă sau imposibilă. În cazul în care este clar că executarea unei hotărâri judecătorești urmează să aibă loc în afara Uniunii Europene și că executarea nu este garantată în baza unui acord internațional, se presupune că absența măsurilor asigurătorii poate face executarea hotărârii judecătorești dificilă sau imposibilă.

În scopul luării unor măsuri asigurătorii cu privire la o acțiune care nu are ca obiect o creanță financiară împotriva pârâtului, instanța poate dispune luarea unor măsuri provizorii de soluționare a litigiului privind o relație juridică, mai ales în ceea ce privește modul de utilizare a unui bun, dacă acest lucru este necesar pentru a împiedica un prejudiciu semnificativ sau o acțiune arbitrară, sau din orice alt motiv. Instanța poate face acest lucru indiferent dacă există sau nu motive de a considera că negarantarea acțiunii poate face executarea hotărârii judecătorești dificilă sau imposibilă. Într-o cauză în materie matrimonială sau legată de problema întreținerii sau de altă problemă familială, instanța poate să aplice măsuri asigurătorii și din proprie inițiativă.

O acțiune care include o cerere viitoare sau condiționată sau o acțiune de constituire poate de asemenea să facă obiectul unor măsuri asigurătorii. O cerere condiționată nu poate face obiectul unor măsuri asigurătorii dacă se presupune că respectiva condiție nu se va produce pe durata procedurii judiciare.

O instanță poate, de asemenea, să pună în aplicare o măsură asigurătorie în legătură cu o procedură judiciară sau o procedură de arbitraj desfășurată în străinătate.

O măsură asigurătorie aferentă unei acțiuni se poate aplica și în cazul în care reclamantul dorește să asigure mai multe cereri împotriva aceluiași pârât.

Atunci când se alege o anumită măsură asigurătorie aferentă unei acțiuni trebuie să se țină cont de faptul că măsura aplicată nu trebuie să reprezinte o sarcină mai mare decât cea care ar fi justificată, ținând cont de interesele legitime ale reclamantului și de circumstanțe. În cazul în care se garantează acțiuni care au ca obiect o creanță financiară, trebuie să se țină cont de valoarea sumei cerute. O instanță poate să aplice simultan, mai multe măsuri, pentru a garanta o acțiune.

Luarea în custodie publică a unei persoane sau interdicția impusă acesteia de a-și părăsi reședința, în vederea garantării unei acțiuni, se pot aplica numai dacă este necesar pentru a garanta respectarea unei hotărâri judecătorești și numai în cazul în care alte măsuri de garantare a acțiunii ar fi în mod clar insuficiente pentru a garanta cererea, în special, dacă există motive de a crede că este posibil ca persoana în cauză să plece în altă țară sau să își transfere activele într-o altă țară. Măsura de luare în custodie publică a unei persoane este pusă în aplicare de poliție în baza unei hotărâri a instanței.

Luarea în custodie publică a unei persoane sau interdicția impusă acesteia de a-și părăsi reședința pot fi utilizate cu titlul de măsuri asigurătorii aferente unei cereri de natură patrimonială numai dacă valoarea acțiunii depășește 32 000 EUR.

În cazul în care instanța hotărăște luarea în custodie publică a unei persoane sau interdicția de părăsire a reședinței de către aceasta cu titlul de măsuri asigurătorii aferente unei acțiuni, inclusiv o acțiune care implică o creanță financiară, instanța stabilește suma de bani care trebuie plătită în contul bancar deschis în acest scop sau suma pentru care trebuie constituită o garanție bancară. După achitarea sumei sau constituirea garanției, executarea hotărârii de garantare a acțiunii se încheie. În astfel de cazuri și în baza cererii pârâtului, instanța va anula măsura asigurătorie aferentă acțiunii și o va înlocui cu suma de bani sau cu garanția bancară.

Protecția juridică prin măsuri provizorii se poate aplica în procedurile judiciare care au ca obiect o cerere numai în situațiile în care acest lucru este prevăzut de lege. Dacă, în temeiul legii, este posibil să se aplice o măsură provizorie în cauzele care au ca obiect o cerere, această măsură se poate aplica, dacă este necesar, și în vederea prezervării sau a reglementării temporare a unei situații existente sau a unui statut existent, cu excepția cazului în care legea prevede altfel. Cu excepția cazului în care legea prevede altfel, dispozițiile privind garantarea unei acțiuni se aplică și protecției juridice prin măsuri provizorii. Dacă procedura judiciară poate fi

inițiată numai pe baza unei cereri, instanța poate lua măsuri provizorii de asigurare a protecției juridice sau poate anula sau modifica hotărârea prin care s-au luat măsuri provizorii numai pe baza unei cereri, cu excepția cazului în care legea prevede altfel.

3 Care este obiectul și natura măsurilor de acest fel?

3.1 Ce tipuri de bunuri pot face obiectul unor asemenea măsuri?

În funcție de natura și scopul unei măsuri, măsurile se pot aplica în ceea ce privește proprietățile mobiliare și imobiliare, inclusiv sumele de bani, precum și în ceea ce privește navele și aeronavele.

3.2 Care sunt efectele măsurilor de acest fel?

- Sechestrul asupra proprietății

În cazul sechestrului asupra proprietății, pârâtul nu mai poate dispune de proprietate. În plus față de sechestrul asupra altor bunuri mobiliare, cu excepția navelor înmatriculate în registrul navelor sau a aeronavelor înmatriculate în registrul de înmatriculare a aeronavelor civile, s-a instituit și dreptul la garanții aferent punerii sub sechestru.

Atunci când se pune sechestrul pe proprietatea imobiliară sau pe proprietatea mobilă înregistrată sau pe orice alt obiect, o mențiune privind interdicția de a dispune de proprietate trebuie înregistrată, în cartea funciară sau în alt registru, în beneficiul reclamantului, în baza cererii reclamantului și a hotărârii privind luarea de măsuri asigurătorii. La cererea reclamantului, instanța transmite, în mod independent, hotărârea către registru, în scopul înregistrării mențiunii cu privire la interdicția în cauză.

În baza unei cereri a reclamantului sau a pârâtului, instanța poate dispune vânzarea unui obiect pus sub sechestru și depunerea veniturilor colectate din vânzare în contul bancar deschis în acest scop dacă valoarea obiectului poate să scadă semnificativ sau dacă depozitarea obiectului ar implica costuri nerezonabile.

Sechestrul asupra proprietății este gestionat de un executor judecătoresc. Executorul judecătoresc preia obiectul pus sub sechestru în supravegherea sa în baza unei cereri din partea persoanei care a solicitat măsurile asigurătorii în cauză. În astfel de situații, executorul judecătoresc interzice folosința parțială sau integrală a obiectului și poate să dea dispoziții în legătură cu obiectul, inclusiv cu depozitarea acestuia.

- Ipoteca judiciară

Cu excepția cazului în care legea prevede altfel, constituirea unei ipoteci judiciare asupra unei proprietăți imobiliare, a unei nave înmatriculate în registrul navelor sau a unei aeronave înmatriculate în registrul aeronavelor civile conferă persoanei care a solicitat măsurile asigurătorii în cauză, în raport cu celelalte drepturi care grevează obiectul, aceleași drepturi ca și cele conferite de o ipotecă sau o ipotecă maritimă creditorului ipotecar sau cele conferite de un bun garantat deținătorului unui bun garantat.

Valoarea ipoteci care a fost înregistrată în cartea funciară, registrul navelor sau registrul aeronavelor civile reprezintă valoarea revendicării garantate. Dacă revendicarea principală rămâne în limita a 640 EUR, nu se constituie o ipotecă judiciară, cu condiția să fie posibil să se aplice alte măsuri asigurătorii în cauză, care sunt mai puțin dezavantajoase pentru pârât.

O ipotecă judiciară este înscrisă în cartea funciară, registrul navelor sau registrul aeronavelor, în favoarea reclamantului, în baza cererii reclamantului și a hotărârii privind măsurile asigurătorii în cauză. La cererea reclamantului, instanța transmite, în mod independent, hotărârea către registru, în scopul înregistrării mențiunii cu privire la ipoteca judiciară. Ipoteca este constituită în momentul înregistrării sale în registru.

În cazul constituirii unei ipoteci judiciare asupra unei nave sau aeronave, executorul judecătoresc preia nava sau aeronava în supravegherea sa în baza unei cereri din partea persoanei care a solicitat măsurile asigurătorii în cauză. În astfel de situații, executorul judecătoresc interzice folosința parțială sau integrală a navei și poate să dea dispoziții în legătură cu nava.

- Interdicția de a părăsi locul de reședință

O măsură de interzicere a părăsirii locului de reședință obligă persoana în cauză să nu își părăsească reședința pentru o perioadă mai mare de douăzeci și patru de ore fără permisiunea instanței. În scopul aplicării măsurii de interzicere a părăsirii locului de reședință, instanța transmite o citație pârâtului, în cazul în care acesta este o persoană fizică, sau unui membru al organismului de conducere a pârâtului, dacă acesta este o persoană juridică, și obține semnătura acestuia în acest sens.

3.3 Care este valabilitatea măsurilor de acest fel?

În cazul în care instanța hotărăște luarea în custodie publică a unei persoane sau interdicția de părăsire a reședinței de către aceasta cu titlul de măsuri asigurătorii aferente unei acțiuni, inclusiv o acțiune care implică o creanță financiară, instanța stabilește suma de bani care trebuie plătită în contul bancar deschis în acest scop sau suma pentru care trebuie constituită o garanție bancară. După achitarea sumei sau constituirea garanției, executarea hotărârii privind măsura asigurătorie se încheie.

La solicitarea uneia dintre părți, instanța poate, prin intermediul unei hotărâri, să înlocuiască o măsură asigurătorie cu alta în vederea garantării acțiunii.

Dacă se constituie o ipotecă judiciară asupra mai multor bunuri imobiliare, nave sau aeronave, instanța indică în hotărârea privind dispunerea acestei măsuri asigurătorii, suma de bani care trebuie plătită, pentru fiecare obiect grevat în parte, în contul bancar deschis în acest scop sau suma pentru care trebuie furnizată o garanție bancară. După achitarea sumei sau constituirea garanției, măsura asigurătorie în cauză se anulează. Dacă o măsură asigurătorie este anulată sau este înlocuită, proprietarul proprietății imobiliare, al navei sau al aeronavei devine titularul ipotecii. La solicitarea titularului, ipoteca judiciară se radiază din cartea funciară, registrul navelor sau registrul aeronavelor civile, în baza hotărârii care anulează măsura asigurătorie în cauză.

La solicitarea uneia dintre părți, instanța poate să anuleze măsura asigurătorie într-o cauză, dacă se modifică circumstanțele și, mai ales, în cazul în care încetează să existe cauza care a stat la baza solicitării unei măsuri asigurătorii, dacă se oferă o garanție sau din orice alt motiv prevăzut de lege. Măsura asigurătorie nemonetară a unei acțiuni poate fi anulată sau modificată prin înlocuirea sa cu o compensație bănească numai cu acordul reclamantului sau în baza unui motiv întemeiat.

Instanța anulează o măsură asigurătorie aferentă unei acțiuni printr-o hotărâre judecătorească, în cazul în care nu s-a dat curs acțiunii, sau printr-o ordonanță, dacă acțiunea nu este admisă sau dacă procedura judiciară în cauză este încheiată. Instanța poate, de asemenea, să anuleze măsura asigurătorie aferentă unei acțiuni dacă măsura asigurătorie a fost luată de o altă instanță, cu excepția cazului în care legea prevede altfel.

Într-o cauză în materie matrimonială sau legată de problema întreținerii sau de o altă problemă familială, instanța poate să modifice sau să anuleze, din proprie inițiativă, o hotărâre privind o măsură asigurătorie.

4 Există o cale de atac împotriva măsurii dispuse?

O parte poate să depună un apel împotriva hotărârii prin care instanța regională sau instanța districtuală dispune o măsură asigurătorie, înlocuiește o măsură asigurătorie cu alta sau anulează o măsură asigurătorie aferentă unei acțiuni. O hotărâre pronunțată de o instanță districtuală cu privire la un apel împotriva unei hotărâri pronunțate de o instanță regională poate fi atacată la Curtea Supremă (*Riigikohus*) numai dacă valoarea sumei care face obiectul acțiunii garantate depășește 100 000 EUR sau dacă s-a dispus, cu titlul de măsură asigurătorie, interdicția de părăsire a locului de reședință sau luarea în custodie publică a unei persoane.

Hotărârile având ca obiect protecția juridică prin măsuri provizorii pot fi atacate. Hotărârile pronunțate de o instanță districtuală în cadrul unor astfel de căi de atac nu pot fi atacate la Curtea Supremă, cu excepția cazului în care legea prevede altfel.

Ultima actualizare: 22/02/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină,

vă invităm să consultați avizul juridic.